

Clopotul Reîntregirii

Adrian Păunescu

Din om în om se-aude un clopot departe
De dincolo de viață de dincolo de moarte.
Îl duc pe umeri Moșii, din Apuseni, încoace,
Miroase-a vârf de munte și a ștergar de pace.

Un clopot care poartă un semn divin în sine,
Că știe să vorbească și știe să suspine,
Un clopot ce arată și morții dar și mirii,
Că-i clopotul nădejdi și al reîntregirii.

Și dacă merg motoare pe ardere spre astre
Divinul clopot merge pe lacrimi, de-ale noastre.
Un relief de lacrimi s-a întocmit sub turlă
Și viscoalele vremii pe-acoperișuri urlă.

Când clopotul se zbate la început de iarnă,
Istoria din sine pe țară o răstoarnă.
Și după ce-o clătește și limpezește parcă,
O lasă tot sub turlă în clopot să se-ntoarcă.

Din Horia și din Cloșca, și din Crișan, din roată,
El a-nvățat să fie, și-a învățat să bată.
Precum Mihai Viteazul venise să-l cunoască,
Să-i dea tot lui Moldova și Țara Românească.

Martirică rostire și bronz umblat cu talpa,
Se deslușește țara pe clopotul din Alba.
Întâi Decembrie, ziua, mereu cea mai frumoasă,
Reîntregită hartă și patria-mireasă.

Muntenia-temeiul, ca și Moldova, toată,
Doar când s-a-ntors Ardealul vru clopotul să bată.
Divinul nostru clopot, îndreptățit să spună
Că suntem toți acasă la mama, împreună.

Și Doamne, către Putna, și către Direptate,
În Alba e un clopot de lacrimi, care bate.
Iluminând utrenii, și prelungind vecernii,
El cântă primăvara la începutul iernii.

Și cât de-adânc se află în ochiul care plânge,
Prin fiecare dangăt să-l simți în ochi și-n sânge.
Așa de-nalt tresare, în fiecă nădejde

Și la conclavul păcii vorbește românește.

Gândește ca un geniu, tresare ca o ramă,
Vorbește despre sine din turla suverană.
Ci noi la el să mergem, ca să ne dea putere,
Cu el să fim de gardă când patria ne-o cere.

Cum cântă din el însuși, cu cerul și zăpada
În el se află toate, de ieri, de azi, de mâine,
Un cântec fără margini, numit Româniada.
Și lupta pentru țară și lupta pentru pâine.

Dureri și biruințe s-au regăsit într-însul
Și ce-am uitat cu vorba noi n-am uitat cu plânsul.
Sunt maicile într-însul și pruncii și martirii,
În clopotul Nădejdi, și al Reîntregirii.